

FUGLELIVET VED GRØNLANDS KYSTER

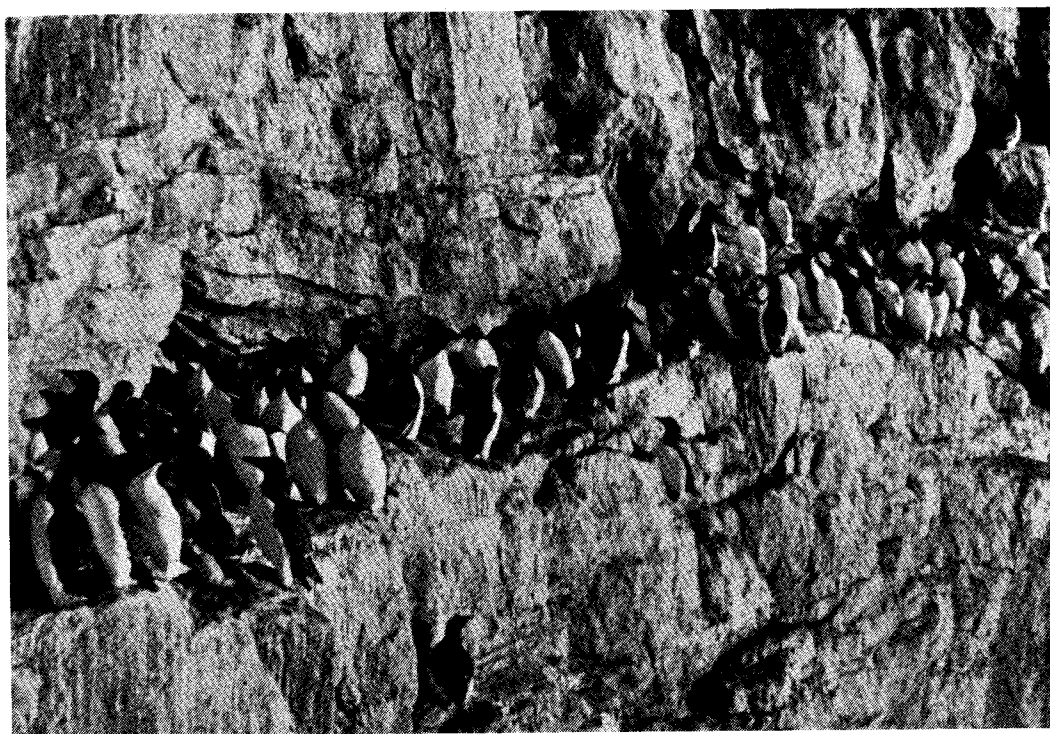
LOMVIEN

En statelig fugl er lomvien, altid klædt i kjole og hvidt, selskabelig anlagt både sommer og vinter. Så snart foråret har sat ind med tøbrud og åbent vand mellem isflagerne, kommer lomvien tilbage til fuglefjeldene i den nordlige del af Vestgrønland. Fra Diskobugten og op til Thule ligger disse vældige fuglefjelde med stejle sider ned til havet og opefter hylde på hylde, så langt øjet rækker, ofte helt op i skyerne. Hver hylde, ja, hver eneste plet, hvor en fugl kan anbringe et æg, er besat. Her udruges æggene, og her sidder de lådne, sorte unger og kigger længselsfulde ned mod havets fyldte spisekammer, indtil de en skønne dag ikke kan modstå fristelsen længere, men lader sig dumpe ned fra hylde til hylde lige ned til havet. Langt de fleste slipper mærkeligt nok godt fra det, men en del slår sig desværre ihjel undervejs.

Det er en enestående oplevelse at sejle langs med et af Melvillebugtens gigantiske fuglefjelde. Havet ligger spejlblank, tæmmet af hundreder stolte isbjerge, der drives af strømmen ud mod det åbne hav. Mellem isen ligger lomvierne som et levende tæppe, snart er nogle nede i dybet, snart skyder de op som proppe og ligger og spejler sig i det dybsorte vand, mens vældige flokke styrter sig ud fra fjeldet og forsvinder ud i horisonten. Der er en uophørlig larm oppe i fjeldet af fugle, der kommer og går — man begriber ikke, at hver enkelt fugl kan finde tilbage til sit æg igen; thi på hylderne ligger æggene ofte i snesevis side om side.

Skønt de fleste fuglefjelde synes utilgængelige, er grønlænderne dog rene mestre i at klatre op til hylderne for at samle æg. Lomviens æg er på størrelse med et andeæg, smukt blågrønt med sorte pletter. De smager fortrinligt, både rå og kogte.

For den grønlandske befolkning spiller lomviefjeldene en overordentlig stor rolle. Her henter de omliggende bopladser deres daglige mad sommeren igennem, og når fjeldene forlades, og fuglene trækker ud til fourageringspladserne på havet, fortsættes jagten herude. Om vinteren er det befolkningen i de sydlige egne af Grønland, der får gavn og glæde af de talrige fugle, der udklækkes i fuglefjeldene nordpå. Thi når isen spærrer de nordlige farvande, søger fuglefjeldsfuglene sydpå til de mildere kyster i Sydvestgrønland, hvor de

*Nogle af verdens største fugleffjelde er beliggende i Melvillebugten
nord for Upernavik, hvorfra dette billede er hentet, men selv helt oppe omkring Thule
findes vældige lomvieffjelde*

Foto: Chr. Vibe

samler sig i våger og udfor fjeldpynter med strømsteder, der holder vandet og spisekammeret åbent hele vinteren. Et stort antal af de grønlandske bopladser er da også anlagte nær sådanne strømsteder, og navnet „Agpa“ (lomvie eller alk) findes talrige steder på grønlandskortet.

Man regner med, at der årligt skydes henved 200.000 lomvier ved Grønlands kyster. Det vil sige, at denne ene fugl kan ernære hele landets befolkning i ca. en uge om året. Mange familier lever dog meget længere tidsrum udelukkende ved fangst af lomvier, både i Vest- og Østgrønland.

C. V.